

Григорак Катерина Іванівна (дівоче прізвище Банна) проживає в Івано-Франківську, пише прозові твори. Видала збірку оповідань «Життєві історії». А народилася вона у селі Піски Буринського району Сумської області 20 листопада 1950 року. Батько був начальником пожежної охорони, мати – продавчиною у сільмазі. По закінченні школи, у 1966-67 рр. навчалася у сільськогосподарській школі міста Лебедин. У неповні 17 років виїхала до рідні в місто Подольськ (Росія). Працювала на різних тимчасових роботах: вантажила капусту, підмітала дорогу, носила пошту.

У 18 років влаштувалася на машинобудівний завод ім. С.Орджонікідзе, на малооплачувану посаду архіваріуса з умовою виконання посадових обов'язків культурного організатора та бібліотекаря. Далі (по вербовці) працювала 2 роки рахівником господарської частини у штабі військової частини, де й зустріла свого чоловіка – родом із Гуцульщини. З ним прожила 30 років, і виявилось, що не знала, з ким жила, а тому у 2003 році – розлучились.

У 1972 р. народилась дочка Оксаночка, а ще через рік сім'я за місцем служби чоловіка, переїздить на 6 років у Німеччину.

У 1979 р. повернулись до Подольська, але в іншу військову частину. Працювали й далі з чоловіком в одній частині. А згодом пані Катерина перевелась у Центральний архів Міністерства Оборони.

У 1985 р. чоловіка перевели служити в Івано-Франківськ, де Катерина Іванівна працювала у школі секретарем-діловодом до виходу на пенсію в 2005 році. Як вона любить говорити: «Свій пенсійний вік вважаю найкращим періодом свого життя: маю спокій, аналізую прожите життя, от тільки доброго здоров'я не маю, бо багато його пішло на сімейні негаразди».

Катерина Григорак має доньку, двох онуків, успіхам яких тішиться. А ще у вільний час пише оповідання на життєву тематику. Її життєві історії легко читаються, бо написані від душі жінкою, котра чимало пережила поневірянь у житті.

З її новими оповіданнями Ви можете ознайомитись на сторінці нашого сайту «Віртуальна читальна зала».